

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor

Mă așez cuvânt în carte și învățătură de viață Mă las poporului Meu, căci cel fără de viață moare, iar viața trebuie învățată bine și mereu, ca să poată fi ea trăită în cel ce alege cărarea ei. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos și intru pe porți la tine, poporul Meu, și te învăț, tată, mereu, mereu, că vreau ca tu să trăiești și să nu te ofilești ca floarea care nu are apă, ca fiul care nu caută învățătura Tatălui său mereu. Acolo unde sunt frații împreună lucrând, acolo trebuie să fie multă învățătură mereu peste ei, și această învățătură înseamnă binecuvântare mare și viață cu putere peste frați, din pricina învățaturii, dar numai dacă frații cei împreună stătători ascultă de glasul fiecărei clipe care vine spre ei cu învățătura sa.

O, poporul Meu, trebuie măreție de suflet pentru această măreață lucrare între frați, și trebuie să fie deștept cel ce stă la învățat, căci altfel el nu înțelege din cele ce vin spre el ca să-i frământa ființa spre facerea sa. O, fiule, trebuie să fii rege ca David ca să poți să înveți mereu și ca să fii mereu prin toate câte vin să te învețe și să te zidească. Cel puțin la minte și la umilință este cel plin de el, și unul ca acela este nemulțumit și pretențios, chiar dacă merite nu are, căci omul, din firea lui cea nesănătoasă, se crede meritos, și de la această semeție vine în el nemulțumirea și căderea din harul care dă să-l crească pe el bun pentru Dumnezeu, deștept cu înțelepciunea sa cea pentru viață supusă frământării, ca să poată ea să crească și să fie în om apoi. Mintea cea plină de supunere și de rugăciune în David îl aducea pe el înaintea Mea și Îmi spunea David: *«O, Doamne, să nu-mi lași inima mea spre cuvinte cu vicleșug în ele ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele când Cel drept și dreptatea mă va certa cu milă și mă va mustra, că nu vreau ca să ungă capul meu untdelemnul păcătoșilor, căci Tu ești Cel ce cunoști pe cele lucrurate ale mele, și în cartea Ta toate se vor scrie, zi de zi se vor săvârși și se vor scrie, și nici una din ele nu va fi nescrisă»*.

O, iată cât face umilința de duh, câtă înțelepciune aduce în mintea și în inima omului mare la suflet și la veghe și la viață în el pentru Dumnezeu în el! Fiul care nu ia învățătură nu stă fiu, și iese și se duce spre ale inimii sale cea fără de învățătură, așa cum Eu, Domnul, am arătat în pilda cea despre tatăl cel cu doi fii, dintre care unul a stat în duhul lui și a ieșit de la tatăl său și s-a cheltuit pe sine până la capăt, iar la capăt și-a văzut deșertăciunea și lipsa de putere și s-a umilit pentru greșeala sa, s-a umilit înaintea tatălui său, și mare învățătură poartă în ea Evanghelia Mea cea pomenită în duminica aceasta, poporul Meu! Dau să împrespățez veghea peste tot, și prin învățătura Mea fac aceasta, ca să ia din ea poporul Meu de peste tot, și să-și înțeleptească numai din cer mintea sa fiul acestui popor.

O, fiilor, nu stați cu voi în gând, că e prăpastie mare aceasta ce vă spun! Vi se pot întâmpla numai rele dacă nu M-ați asculta așa. O, stați cu Mine în gând, și stați cu umilință pentru voi, iar Mie dați-Mi loc măreț umilința voastră, tată! Puneți la încercare aceasta ce vă spun! Când stați cu voi în gând căutați să priviți la aceasta și la relele care vi se întâmplă peste sufletele și peste duhurile voastre, încercate atunci în fel și chip de satana prin nemulțumire în voi, prin răzvrătire de la aceasta, prin neumilința cea prin răzvrătire între frate și frate, și toate din duhul semeției, care stă împotriva umilinței de duh în om. Când stați cu Mine în gând căutați să priviți peste duhurile voastre cât de bine vă face statul Meu în gândul vostru, câtă veghe, câtă pace, câtă armonie în voi și între voi, și de la care se naște dorul, fiilor, dorul de Dumnezeu, care Mă ține pe Mine în voi! O, numai dorul de Dumnezeu Îl ține viu pe Domnul în voi, iar altfel nu este Domnul în voi cu fața Sa, cu fapta Sa, cu gândul Său în voi ca să nu cădeți voi de la fața Lui și din casa Lui apoi, fiilor, căci cel ce cade, cade în gândurile sale mai întâi, și apoi cade din Dumnezeu.

Mereu, mereu vă îndemn, stați cu Mine în gând prin dor și prin vorbiri și prin cântări, căci dorul de Mine vă dă vouă trăiri sfinte între voi, tată, și iar vă amintesc pe regele David, prin care Duhul Meu îndemna pe Israel și spunea: *«Lăudați, slugi, pe Domnul! Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, lăudați-L pe Domnul, cântați numele Lui, binecuvântați-L, voi, cei ce vă temeți de El, că binecuvântat și bun este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim, iar voi mărturisiți-vă Lui, că El este bun, și în veac este mila Lui!»*. Amin.

O, fiilor, nu stați cu voi în gând, tată! Învățați pe dinafară această faptă și adunați în cer, la Mine, împlinirea ei peste voi! Stați în gând cu Mine, iar Eu sunt Cel blând și smerit cu inima, și așa să fiți și voi, strângându-vă mereu prin aceste însușiri sfinte multe fapte mărețe în cer, la Tatăl, căci fiul risipitor a stat cu el însuși în gândul lui și l-a părăsit pe tatăl său și s-a dus pentru sine și s-a rătăcit, o, și cât de multe fapte ca și ale lui au făcut și fac și creștinii Mei, care-și adună de la Mine har, și apoi se duc cu el în lume cheltuindu-se lumii și feței ei mincinoase pentru om! Inimi care s-au arătat iubitoare de Dumnezeu, mărturisind cu gura lor iubirea lui Dumnezeu și cuvântul venirii Mele adevărat pentru ei, dovedind multora pe Dumnezeu-Cuvântul din zilele acestea, o, cum s-a făcut și cum se face că aceiași creștini sunt acum împotriva Aceluiași Dumnezeu, Care nu tace, ci grăiește mereu, mereu? Aceștia pe câți au dat să-i aducă la cuvântul Meu, pe tot atâția i-au și descumpănit apoi și le-au luat puterea să calce pe urmele Mele, că nici aceștia n-au stat, și nici pe cei aduși nu i-au lăsat să fie pentru Mine și cu Mine în ei, ba, din contra, s-au dus aceia la mai mari rele ca relele cele de dinainte ale lor. O, aceștia toți au iubit și au căutat mai mult slava lor cu Mine, și apoi au căutat slava de la oameni mai mult decât slava de la Dumnezeu și s-au dus să și-o caute pe cea dorită de ei, dar harul Meu l-au pierdut aceștia, că nu este alta soarta celor ce Mă părăsesc și se duc să se cheltuie după voia lor ca fiul care-l părăsește pe tatăl său pentru voia sa. Aceștia s-au simțit nedreptățiți, și apoi și-au dat dreptate singuri, dar Eu nu le dau, căci cei ce-și dau singuri dreptate nu este al lor dreptul acesta, ci al Meu este, iar ei iau locul Meu când își fac aceasta. O, cei ce nu sunt pregătiți pentru Mine când vin la Mine și nu se lasă apoi spre pregătire de la Mine întru toate mereu, aceia nu iau calea Mea sub picioare, și aceasta din pricina semeției lor de a se simți ei pe picioarele lor, și nu este în ei inimă curată pentru Mine dacă fac așa, și se dovedește că este așa, căci ei ajung să Mă părăsească apoi, alungând de la ei temerea de căderea lor de lângă Mine. O, câți se țineau după Mine în urma Evangheliei Mele cu ucenicii Mei, tot atâția Mă și părăseau, și nu-Mi rămăneau ucenici cei ce Mă părăseau. Așa e și azi cu această lucrare a Mea peste cei credincioși. Toți câți vin să Mă vadă numai și să privească lucrul Meu cu omul, tot atâția Mă și părăsesc și se duc într-ale lor iarăși, dar Eu rămân și nu Mă duc, rămân și îi mângâi mereu pe cei ce rămân și îi fac veșnici, căci cei mari cad prin mărirea lor, iar cei mici rămân prin neputința lor de a putea singuri, fără Dumnezeu, și așa rămân Eu cu cei ce rămân; rămân și nu Mă duc de lângă cei ce rămân, căci cei ce rămân n-au venit la Mine să Mă vadă și să vadă cum împlinesc Eu toate, ci au venit să rămână și să fie, iar cei ce rămân sunt cei ce nu stau cu ei în gând, și stau cu Mine în gândul lor și rămân ei în gândul Meu și își stăpânesc ființa ca să Mi-o dea Mie și să nu le fie smulsă din Mine partea lor, ci cu Mine să aibă ei partea pe pământ și în cer, și au ei de ajutor dorul de Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, învață, tată, cu mare iubire cuvântul Meu de peste tine prin viața ta cu Mine, căci slava deșartă pândește până la cele mai mici înțeleșuri pe cei care vin să fie ai Mei pe pământ. Învățătura cea despre bogatul nemilostiv și săracul Lazăr, Eu, Domnul, am lăsat-o pentru învățătură peste fii, tată. Semeția și nemilostivirea față în față cu umilința și cu suferința cea pentru ea, această învățătură îl ajută pe om să vadă unde duc cele două căi, căci Lazăr a ajuns în sânul lui Avraam, iar bogatul s-a dus în iad. Nu numai pentru că era bogat s-a dus în iad bogatul, ci s-a dus pentru că a trăit bine pe pământ și în slavă omenească purtat și slăvit, slavă de la care el stătea semeț. Lazăr însă era nedreptățit pentru suferința sa pe pământ, și a ajuns acesta în odihna dreptilor apoi, după multa lui răbdare în suferință, iar între cei drepti și între cei nedrepti s-a adâncit mereu prăpastie de o parte și de alta, căci nu se potrivesc cele două stări și se resping

una pe alta, și vai celor ce nu se trezesc sau nu sunt treziți până să ajungă la acest cântar al dreptății a toate, așa cum Zaheu a fost trezit față în față cu măreția lui Dumnezeu și căruia Domnul i-a trimis umilință de duh, spre mântuirea lui din păcat, și a zis apoi Zaheu: *«Dau jumătate din averea agonisită pe nedrept, iar celui nedreptățit de mine îi întorc împătrit, numai să mă ierți și să mă primești, Doamne, spre mântuirea mea»*.

O, e plin de păcate omul, și nu știe să și le curețe de pe el. Lipsa umilinței de duh e pedeapsă apăsătoare peste cel lipsit de Dumnezeu în gândul său. Vai de cel ce stă cu el însuși în gândul său! Eu însă vin cu multă învățătură, vin cu măreția Mea față în față cu omul ca să-l fac pe om să vadă calea dacă voiește să fie cu Mine pe calea sa. Multă și adâncă învățătură am căutat să las peste oameni, dar semeția lor, care le acoperă mintea și timpul, se face pedeapsă pentru cei lipsiți de învățatura Mea. Aleargă omul, aleargă până ce nu va mai avea după ce să alerge și pentru ce să alerge, și apoi se va vedea gol și va vedea prăpastia pe care și-a săpat-o între el și Mine, căci cel ce nu ascultă de prooroci, de trimișii Mei spre oameni, de calea Mea spre om pentru salvarea lui, acela ia plată cu cei necredincioși, cu cei nepăsători, că a avut pe Domnul așteptând în urma lui și nu s-a oprit pentru lepădare de sine și pentru viață cu umilință și cu pocăință ca a lui Zaheu înaintea Mea, și apoi cu slujire pentru slava Mea înaintea neamurilor de pe pământ, ca să-l despovărez Eu pe el, pentru lucrul lui cu Mine, căci împovărat este omul de păcate și de datorii pentru păcate înaintea Mea!

O, poporul Meu, vai celui ce-și dă mintea pe ape! Vai celui ce-și pierde mintea, tată! O, vai celui ce se crede mare, crezându-Mă pe Mine neputincios fără de el! Această semeție întrece pe cea pe care o are omul din firea lui cea căzută prin păcat. O, ferească-i Domnul pe cei ce cunosc această lucrare de facere a omului și se încearcă apoi cu așa semeție, cu așa necugetat păcat, pe care satana îl săvârșește în om, ajutat fiind de omul însuși! Lipsa de învățatura Mea și de adâncimea ei cea neînvățată de om, aceasta duce la păcat greu pe cel ce se îngâmă cu el însuși înaintea Mea.

O, poporul Meu, să înveți, tată, bine, bine ce este lucrarea Mea cu tine și ce face ea, căci cel ce nu învață cade în sine și se semețește peste păcatul semeției firii omului, dar tu pune piciorul în prag și împlinește în tine slava învățaturii Mele, hrănindu-te cu ea și plăcându-ți de ea, căci vai celui ce nu învață bine puterea cea mare a cuvântului Meu cel de atunci și cel de acum pentru om! Fiul cel risipitor în plăceri a fost lovit de vântul sărăciei a toate și și-a venit în fire și s-a întors argat la curtea tatălui său și și-a cerut iertare pentru rătăcirea minții și a vieții lui celei fără de vlagă, după ce și-a dat vlagă duhului desfrânării.

Fiii cei îngâmfați în sine, ce lovituri ar putea să-i curețe pe ei de acest păcat al semeției cea peste Dumnezeu? O, e de învățat la Dumnezeu înțelepciunea vieții, fiilor! Pas cu pas și la orice pas și în orice clipă e de învățat, tată. Omul care cade azi din Dumnezeu și care dă de lucru lui satana prin semeția cea peste Dumnezeu, unul ca acesta este mai încăpățânat ca Adam, care i-a făcut satanei intrare în el prin semeția lui, căci semeția lui i-a făcut satane pe cei care i-au slujit lui atunci, pe îngerii care au slujit semeției lui Adam, iar tu, omule, care slujești semeției cea peste Dumnezeu a omului, tu unde crezi că te cade aceasta dacă faci așa?

O, învață, poporul Meu, din toate câte au trecut peste oameni, strivindu-le capul, și din toate câte oamenii au făcut pentru răul care s-a născut pe pământ, și stai treaz și cu mare veghe la hotarul dintre bine și rău, dintre tine și Mine, ca să fie odihnă Mie în tine și să nu Mă dai afară, că fără Mine nu poți nimic, tată, ci poți prin satana apoi tot ce mai poți. E război între Mine și satana pentru viața ta, pentru salvarea ta. E război între satana și tine, tată, dar ia de la Mine învățătură mereu, că tu nu-l vezi pe satana cum dă să te prindă, și un pic de neveghe în gândul și în fapta ta Îmi strică Mie odihna în tine, fiule, și îți ingenunchează pe Stăpânul mântuirii tale în tine, tată. O, ai grijă de veghe, poporul Meu, că războiul e nevăzut, și lucrează prin gând satana.

Nu fiți nemulțumiți, fiilor! Nu fiți cârtitori, nu murmurați, tată, căci sunt semeție acestea! Nu ziceți „nu“, că e semeție aceasta, și așa Îi zici și lui Dumnezeu apoi, că te duce satana să faci

și cu Mine apoi acest păcat. O, fă-Mă una cu fratele tău, fiule, și fă-l pe fratele tău una cu Mine ca să înveți să nu spui „*nu*” fratelui tău, tată, că apoi Îmi vei spune și Mie tot așa, și când nu gândești, când nu te aștepți vine acest păcat la ușa celor ce nu veghează ca pentru Dumnezeu la porțile sufletului lor și ale faptelor lor între frați când se aude bătutul în ușă.

O, te-am luat în brațul Meu, fiule, și așa te-am învățat adânc în ziua aceasta. Învățătura Mea de azi a fost mare peste tine, numai tu să știi să înțelegi multa Mea iubire, prin care mereu te cuprind, și cu ea te învăț, și cu ea te port de mână ca să mergi și ca să nu stai din mersul tău, din mersul tău cu Mine și lângă Mine mereu, mereu, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

18/31 ianuarie 2010